

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. K., nar. X, bytem N. R.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 27. 8. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2021 č. j. X o invalidní důchod

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 22. 7. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 27. 4. 2021 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 27. 4. 2021 byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu z důvodu nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění z důvodu, že podle posudku OSSZ Karlovy Vary ze dne 6. 4. 2021 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované č. j. X ze dne 22. 7. 2021, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobce není dle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 14. 7. 2021 invalidní. Jedná se u něj o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (Onkologie), odd. A (Zhoubné novotvary), položce 1b (Novotvary s lehkým postižením), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 -25 %. Lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením horní hranici výše uvedeného rozmezí, tj. 25 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 citované vyhlášky nemění. Nejzávažnější zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou tohoto dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po totální thyreoidektomii pro papilokarcinom v roce 2001, stav je stabilizovaný, bez aktuální recidivy. Lékař ČSSZ ve shodě s lékařem OSSZ vyhodnotil zdravotní postižení účastníka řízení jako lehké postižení, uvedené v kapitole II. přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, v oddíle A pod položkou 1b, a s přihlédnutím k subjektivním potížím při očním postižení, které však samotné nepředstavuje posudkově významné funkční postižení zraku, zvolil horní hranici daného rozmezí, tj. 25 % míry poklesu pracovní schopnosti. Dané postižení nelze hodnotit vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť není doloženo, že se jedná o středně těžké, těžké nebo zvláště těžké funkční postižení dle kapitoly II., oddíl A, položky 1c-1e. Oční postižení nepředstavuje podstatné poškození zrakových funkcí, jež by bylo hodnotitelné dle posudkových kritérií. Lékařská zpráva doložená k námitkám nepřinesla nové posudkově významné skutečnosti ani jiný posudkový náhled na zdravotní postižení a je v souladu s předloženou zdravotnickou dokumentací. Dále se žalovaný v rozhodnutí vyjádřil k námitkám žalobce vztahujícím se k jeho subjektivním potížím a skutečnosti, že nebyl osobně účasten posouzení lékařem OSSZ ani ČSSZ.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 27. 8. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 1. 9. 2021 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, přičemž žalobu odůvodnil tím, že s rozhodnutím vydaným v námitkovém řízení nesouhlasí, neboť má zato, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně zjištěn a následně chybně posouzen. Již upozorňoval, že lékařské zprávy z pravidelných rutinních kontrol nepopisují jeho subjektivní obtíže a nemohou tak být jediným podkladem pro rozhodnutí žalovaného. Z tohoto důvodu očekával podrobnější lékařská vyšetření v rámci posudkového řízení. Posudková komise zhodnotila lékařské zprávy tak, že jeho základní onemocnění je bez recidivy, avšak on se víceméně pravidelně stále podrobuje radiojódové terapii. Dále žalobce popsal vývoj svého zdravotního stavu a z něj plynoucích obtíží, jež omezují jeho pracovní schopnost. Navrhl, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a byl mu přiznán invalidní důchod.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 10. 9. 2021 ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 14. 7. 2021, který splňuje dle jejího názoru požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Za takto zjištěného skutkového stavu i nadále na svém rozhodnutí trvá. Žalovaná zároveň navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci nebylo v souladu s § 51 odst. 2 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nařízeno ústní jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

6. Soud shledává důvodnou námitku žalobce týkající se toho, že jeho zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a následně chybně posouzen.
7. K námitkám žalobce týkajícím se nedostatečného posouzení zdravotního stavu není soud oprávněn se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován k datu vydání rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2021 po jednání konaném dne 3. 12. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru interní lékařství, jemuž byl žalobce přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání

napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, doba platnosti (lhůta KLP) : 31. 1. 2023. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je stav po tyreoablaci s modif. disekcí uzlin vlevo, selektivní vpravo pro papilární carcinom štítné žlázy, T2bN1bM0/T1bN1bM0, terapie I131 (2001), stp. diagnosticko-terapeutické aplikaci dávky o aktivitě 5550 MBq 131-I. (2006,2010,2015, 19. 10. 2021), dle PETR CT (2018) a dle SONO (12/2019, 17. 9. 2021), dvě akum. uzliny pod kývačem vlevo, recentně po extirpaci 2 suspektních LU na levé polovině krku (4. 11. 2021, histologie zatím není k dispozici), trvá suspekce na progresi onkologického onemocnění, dosud veden jako parciální remise. Terapeuticky podávána hormonální substituce s léčebnou supresí TGL/ TSH s klinickými projevy středně těžkého funkčního postižení štítné žlázy, laboratorně hypertyreozou. Vedlejším zdravotním postižením je VAS LS páteře vlevo na podkladě degener. změn dle RTG, hypermetropia cum, astigmatismo I. utr. presbyopia, meibornitis chr., pseudopterygium, Incip. coxartrosal. sin., incip. gonartrosa I. sin, arteriální hypertenze léčená, chronický atopický ekzém, hypertrofie prostaty

10. Byly zhodnoceny lékařské nálezy a vyšetření MUDr. K. K., praktické lékařky, MUDr. F. C., endokrinoložky, MUDr. K. V., Ph.D. z FN Motol, kliniky nukl. medicíny a endokrinologie, oční vyšetření MUDr. E. P., MUDr. A. E. a MUDr. E. H., urologa MUDr. J. B., MUDr. P. R. z Kliniky nukleární medicíny a endokrinologie, ortopedů MUDr. J. P., MUDr. M. N., MUDr. K. R., MUDr. M. K. a MUDr. J. P. z ambulance léčby bolesti a chirurga MUDr. P. B.
11. PK MPSV konstatovala, že se u žalobce jedná o středně těžké funkční postižení poruchy štítné žlázy uvedené v kapitole IV., položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v pl. znění, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30 % - 40 % horní hranicí 40 %. Horní hranice zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění. Vzhledem k progresi onemocnění s metastatickým postižením uzlin na krku vlevo a vzhledem k dalším onemocněním žalobce, zejména k VAS LS páteře na podkladě degener. změn dle RTG a k sekundárnímu očnímu onemocnění se dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %. Nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky d), neboť nelze prokázat srdeční a psychické komplikace se závažným omezením celkové výkonnosti. Není důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise konstatovala, že není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Karlovy Vary a s posudkovým zhodnocením námitkového řízení ve smyslu nepřiznání invalidity. Komise, na rozdíl od posudkových zhodnocení OSSZ Karlovy Vary a námitkového řízení, hodnotí jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce endokrinní poruchu, poruchu štítné žlázy a přiřazuje ji do jiné zákonné položky. Vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení a progresi s metastatickým postižením uzlin na krku vlevo vyplývajícím z doložených lékařských nálezů je odůvodněné přiznání invalidity II. st., klinický stav odpovídá středně těžkému postižení. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivém klimatickém prostředí, je schopen lehčí fyzické práce na zkrácený úvazek. Žalobce je schopen po vzniku invalidity II. st. vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti je 50 %. Změna stupně invalidity : přiznání II. st. invalidity dnem 27. 9. 2021,

endokrinologickým nálezem a sono nálezem z Kliniky nukleární medicíny a endokrinologie 2. LF UK a FN Motol. Komise měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobce dostatek podkladů, a to jak lékařských nálezů, tak i vlastní vyšetření odborným internistou při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován zdravotní stav a funkční postižení žalobce.

12. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá

horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
14. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
15. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty jeho námitky, a bylo potvrzeno rozhodnutí ČSSZ, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů s odůvodněním, že žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.
16. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 3. 12. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně, a proto je žaloba podaná důvodně. Soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27. 4. 2021 tímto rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ke dni vydání uvedených rozhodnutí odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 50 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem

ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 25 %.

17. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dle posudku PK MPSV ze dne 3. 12. 2021 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – druhý stupeň invalidity u žalobce. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání druhého stupně invalidity by byla vydala žalovaná již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, jenž nebyl ve sporu právně zastoupen, nepožadoval náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 26. 1. 2022

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně